

Ginebra 13 Febrer 58.

Sr. J. Miracle.

BARCELONA

Benvolgut amic: poseu!- sentia un desig irresistible de besar-la. Substituir premiós per irresistible no és gaire ensopegat però poseu irresistible. Efectivament, carbó. Un brillant amb un carbó. Ja sabeu que hi ha brillants gebrats i brillants amb petits carbons a dintre. Es a dir, brillants menys valorats per defectuosos. - Em donarà la seva adreça.- Es clar, mancava adreça. - Amb els ulls lluents d'una aigua jove. Sí. Els aeus ulls negres i lluents d'una aigua jove. Jove, aplicat, sobretot, a la noia. L'aigua jove dels ulls joves d'una noia jove. Ja veig que no veuré les galerades. Si feu la revisió vós, ho trobo perfecte, però, si no, Mare de Déu!.. Ja sabeu que fins i tot fent uns ulls com unes taronges, passen disbarats a carretades.

Ara ve el més difícil. Parlar de mi; és una cosa que em molesta, aneu a saber per culpa de quin mecanisme misteriós.

- Vaig néixer a Barcelona l'any 1909. Filla única, vaig tenir una joventud molt reclosa - passada a Sant Gervasi en una torre que encara existeix, però en estat de ruïna - compensada per una passió de lectures. Lectures molt barrejades, dominades per l'obra de Maragall i Verdaguier i pel teatre d'Ibsen. No es pot dir que hagi fet periodisme, tot i que fes uns quants reportatges per ^a La Rambla. Durant un parell d'anys vaig col.laborar, amb un conte cada setmana, a la pàgina infantil de La Publicitat. El primer article que vaig escriure, me'l va publicar Just Cabot a Mirador. Un dia va venir Puig i Ferrer a casa a demanar-me una novel.la per a la col.lecció A tot Vent. N'escrivia una que em divertia molt. Vaig dir a Puig que la hi donaria perquè la llegís. "Un dia de la vida d'un home" Li va agràdar i va publicar-la. Més tard vaig donar a llegir "Aloma" a Francesc Trabal, la qual va obtenir el premi Creixells. He escrit molts contes i he fet versos. Tinc dues novel.las a punt d'acabar. "Un any." i "Una

una mica d'història."

Em sembla que ja ho he dit tot. No cal que em sotmeteu res. El que treureu o afegireu, per ben tret i per ben afegit serà. Ah, vull dir-vos que en el conte "En el tren" respecte la puntuació (o la manca de puntuació)

En el conte "Abans de morir" a la pagina 23 (original, és clar) rectifiqueu el darrer paràgraf: "Hauria volgut ~~podria~~ poder mirar-lo estona i tot just si vaig tenir temps de veure les seves espatlles quan va sortir del menjador. Sense cap mena d'escrúpol vaig agafar la cartera i vaig fugir.

Ja està tot. Els disgustos vindran més tard.

Deixeu-me donar-vos un milió de gràcies per totes les molèsties.

Ben afectuosament

M. Rodoreda,

Ah! en "les flors naturals" rectifiqueu pite per Montevideo. Aquesta mala memòria!